

بیشتر شتان و مطلقا قتی هستند و طایفه دیده سی ویدان نصحا طریق شخار
قلیده کاروران یعنی کار و لر و تو یعنی و تولد در قریه یا و سر کین و دکور
او تدر را و کین شخاند کار و لر و تو یعنی تحت التوت نواله تخم نخ طایف
دیده سی و قتی و کار و لر و تو یعنی شخار مثل سجد سحر و قره توت
و کار و لر و تو یعنی شخاند اشغال در دیدر شخنی بر تو شدر و شخاند
لفظان صغره امر و وصف ترکی در و اسم مصدر یعنی استعمال و تو
و هر چند که اسکی می و لغزیدن معنایند و او تو برده بو کسک او لب
و اشغله اکامک و سملجان یعنی غصده و غصده لوسخو در طریقه کسک
پوتوب بره غشی بر شخار میل که ترکیده عوام غلط ادوب تول در
سند کار شخ اکاش باخو و نفس شین مضموم دیده دخی کلو شدر با شله
متره قوش مفارسی مترلفت با لویه شهر معنایند در شکر سخی و هر
ایچجان لسته صوا و لیسون شربت و لیسون عربیدر جی امتریه کلور
سراچی بودر لو آسندر شاران جفانک صونک صغفیدر ا صلا در شینک صند
سیله در شرب اینجید کمان نری عربیدر شربین قطران اعلی که غازیون
در لر و بوتون اعلی شربه بر جی جانور صغفیدر شرب شربه دیو لر یعنی
حالت غصده خشنمان دینا یون ضرورد و جکد کین بر سندر و
بیرمق استرو کوشن و قاققن دیله اولور ارسا نک ممدوح صغفیدر
شرب نایب و غاره نه و عیسو عربیدر شربین یعنی شرد شرفا آهسته
دخوبن اوز و این طوشی شربین صرب بول شرفه یعنی شرفا که یعنی صوت
خفی و قنت صلا به شرم اود و حیا معنایند اسم مصدر و صغفه امر
وصف ترکی در و کس دن شرم او جیل او تا غتی معنایند بر شرب
آیز او تا غد قر شوب در سورد بودر لوز که گشت کسند شربان یعنی
زهره اود کجکوره اولور عربیدر مراره در لر و ابتدلی کد بر او جیل

بگردد

بجز قدر و زهر بودر و شکر معنایند و کوز بو من ستر و ایون سوز شره
هاده مضموم مذک سکونیده یعنی کلو شدر کوی و قرنه بغل بکدر یعنی بو
یکله جویصن دیکدر عربیدر شره علی الطعام دیو لر یعنی بکدر جویصن اولدی
شرب را بو و کوزل شمس سین مکه مذک سکونیده بالی اولدی سی و لغی
و باش با ریق و شهادت با ریق الله بانه کوشین طومغده در و لغتی معنایند
و لغتی عدده در لر شخنی ای شخنی با قرنی با قلو در لر شخنی ارضه
دانی ایدلو و کدر شخنی بو یوزدغان شخنی ای قولو طوشور و قولو
شخنی بر شهر اسمدر شخند زرد ای طایفند در لر شخندره مقاله شخنی
سنگلور ایچ طونه و قو قله که جو جوی در لر و بر و سندر که عجمه کجدر
دیو لر بودر قدر شخعلم بلو شخنیغ او غله جفلم او بناد یعنی بو جفلم
دیو کوسده صفالو و ایچ طونه شخنی یعنی بکدر شخت لغتی بو صا
دخی نظایط عوام قبلند ندر شط بعد او ایچ اسمدر و مطلقا
مان معنایند کلور و امان کناری و دوه او کجکدر کناد بر شربین شرب
سطلو کلور شطخ شربه محافت یعنی شربه مستقیم و لیان کلور مدر
اما اهل نصوص اصطلاحه شول کلمانده در لر که اندره ایچده عنونت
دوعوی اولد عربیدر شطخ معروف او بیدر قطع او زر نره او نیا نر توید
ده شاربعد عربیدر شغب عربیدر سندر و ایچ بر اقلو اولمش یعنی و سول
قبیلد و قبایل عربدن و شغب و مستحب و الملو شفا اوق مقوری شفا یوزق
دو کلری حیوان شغال معروف جو ادر عوام غلط ادوب جفل در لر
شخام اسمان بر قرین اشخان ایدر شغان مو ملوبال شغب غمبک فغده
سیله غوریت اسمدر شغب غمبک سکونیده شخنیغ و او از قالد بر شرب
ایمان شغدار شخنی فان و اشکلدن ای و یا ایچ قتی لغتی دستش شفته
است در لر یعنی ای قتی لهری یعنی در سه قلندری دیکدر شغده بسن شغله

Copyrighted by University